Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 27ης Μαρτίου 2025*

«Προδικαστική παραπομπή – Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Τελωνειακή ένωση – Ενωσιακός τελωνειακός κώδικας – Άρθρο 119, παράγραφος 3 – Σφάλμα κατά την έκδοση πιστοποιητικών κυκλοφορίας εμπορευμάτων – Επιστροφή ή διαγραφή εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών – Περιφερειακή σύμβαση για πανευρωμεσογειακούς προτιμησιακούς κανόνες καταγωγής – Προσάρτημα I – Άρθρο 32 – Διοικητική συνεργασία – Έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής»

Στην υπόθεση C-351/24,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Veszprémi Törvényszék (πρωτοβάθμιο δικαστήριο του Veszprém, Ουγγαρία) με απόφαση της 29ης Απριλίου 2024, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 15 Μαΐου 2024, στο πλαίσιο της δίκης

C/C Vámügynöki Kft.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Rodin, πρόεδρο τμήματος, N. Piçarra και N. Fenger (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Spielmann,

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M.. Fehér και την R. Kissné Berta,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις O. Dani, A. Demeneix και F. Moro,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 119, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1) (στο εξής: τελωνειακός κώδικας), σε συνδυασμό με το άρθρο 32 του προσαρτήματος Ι της περιφερειακής σύμβασης για πανευρωμεσογειακούς προτιμησιακούς κανόνες καταγωγής, η οποία εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση 2013/94/ΕΕ του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2012 (ΕΕ 2013, L 54, σ. 3) (στο εξής: περιφερειακή σύμβαση).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της C/C Vámügynöki Kft. (στο εξής: C/C) και της Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (διευθύνσεως προσφυγών της εθνικής φορολογικής και τελωνειακής αρχής, Ουγγαρία, στο εξής: διεύθυνση προσφυγών) σχετικά με την απόρριψη από την τελευταία της αιτήσεως διαγραφής τελωνειακών δασμών την οποία υπέβαλε η C/C.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Το άρθρο 15 του τελωνειακού κώδικα, το οποίο φέρει τον τίτλο «Παροχή πληροφοριών στις τελωνειακές αρχές», ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε πρόσωπο που συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διεκπεραίωση τελωνειακών διατυπώσεων ή σε τελωνειακούς ελέγχους παρέχει, μετά από αίτηση των τελωνειακών αρχών και εντός της εκάστοτε καθοριζόμενης προθεσμίας, στις αρχές αυτές, όλα τα απαραίτητα έγγραφα και πληροφορίες στην κατάλληλη μορφή, και όλη την απαιτούμενη βοήθεια για τη διεκπεραίωση αυτών των διατυπώσεων ή ελέγχων.

2. Η υποβολή τελωνειακής διασάφησης, διασάφησης για προσωρινή εναπόθεση, συνοπτικής διασάφησης εισόδου, συνοπτικής διασάφησης εξόδου, διασάφησης επανεξαγωγής ή γνωστοποίησης επανεξαγωγής από πρόσωπο στις τελωνειακές αρχές, ή η υποβολή αίτησης για χορήγηση άδειας ή για τη λήψη άλλης απόφασης, καθιστούν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπεύθυνο για όλα τα ακόλουθα:

α) την ακρίβεια και την πληρότητα των πληροφοριών που παρέχονται στη διασάφηση, τη γνωστοποίηση ή την αίτηση,

β) τη γνησιότητα, την ακρίβεια και την ισχύ κάθε εγγράφου που συνοδεύει τη διασάφηση, τη γνωστοποίηση ή την αίτηση,

γ) την εκπλήρωση, κατά περίπτωση, όλων των υποχρεώσεων σχετικά με την υπαγωγή των εμπορευμάτων στο εκάστοτε τελωνειακό καθεστώς ή σχετικά με την εκτέλεση των εγκεκριμένων πράξεων.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει επίσης για την παροχή οιασδήποτε πληροφορίας υπό οιαδήποτε άλλη μορφή ζητείται από τις τελωνειακές αρχές ή παρέχεται σε αυτές.

Στην περίπτωση που υποβάλλεται διασάφηση ή γνωστοποίηση, υποβάλλεται αίτηση ή παρέχονται πληροφορίες από τελωνειακό αντιπρόσωπο του ενδιαφερομένου προσώπου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 18, ο εν λόγω τελωνειακός αντιπρόσωπος δεσμεύεται επίσης από τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.»

4 Το άρθρο 116 του τελωνειακού κώδικα, με τίτλο «Γενικές διατάξεις», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Με την επιφύλαξη των όρων που καθορίζονται στο παρόν τμήμα, τα ποσά των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών επιστρέφονται ή διαγράφονται για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους λόγους:

[…]

γ) σφάλμα των αρμόδιων αρχών,

[…]».

5 Το άρθρο 119 του τελωνειακού κώδικα, το οποίο φέρει τον τίτλο «Σφάλμα των αρμόδιων αρχών», έχει ως εξής:

«1. Το ποσό εισαγωγικού ή εξαγωγικού δασμού επιστρέφεται ή διαγράφεται σε περιπτώσεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 116 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και στα άρθρα 117, 118 και 120, εάν, λόγω σφάλματος των αρμόδιων αρχών, το ποσό που αντιστοιχούσε στην αρχικώς γνωστοποιηθείσα τελωνειακή οφειλή ήταν μικρότερο του καταβλητέου ποσού, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο οφειλέτης δεν μπορούσε ευλόγως να αντιληφθεί το σφάλμα αυτό, και

β) ο οφειλέτης ενεργούσε με καλή πίστη.

[…]

3. Όταν η προτιμησιακή μεταχείριση των εμπορευμάτων παρέχεται βάσει συστήματος διοικητικής συνεργασίας στο οποίο συμμετέχουν οι αρχές χώρας ή εδάφους που δεν αποτελεί τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης, η χορήγηση πιστοποιητικού από τις εν λόγω αρχές, εφόσον αυτό αποδειχθεί λανθασμένο, συνιστά σφάλμα το οποίο δεν θα μπορούσε ευλόγως να έχει γίνει αντιληπτό κατά την έννοια της παραγράφου 1 στοιχείο α).

Η έκδοση ανακριβούς πιστοποιητικού, ωστόσο, δεν συνιστά σφάλμα αν το πιστοποιητικό βασίζεται σε ανακριβή έκθεση των γεγονότων εκ μέρους του εξαγωγέα, εκτός αν είναι προφανές ότι οι αρμόδιες για την έκδοσή του αρχές γνώριζαν ή θα έπρεπε ευλόγως να γνωρίζουν ότι τα εμπορεύματα δεν πληρούσαν τους απαιτούμενους όρους για να επωφεληθούν προτιμησιακής μεταχείρισης.

Ο οφειλέτης μπορεί να θεωρηθεί καλής πίστης εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι, κατά την περίοδο των συγκεκριμένων εμπορικών πράξεων, κατέβαλε τη δέουσα επιμέλεια για να διασφαλίσει ότι συνέτρεχαν όλοι οι όροι για την προτιμησιακή μεταχείριση.

[…]»

Η περιφερειακή σύμβαση

6 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, η περιφερειακή σύμβαση θεσπίζει τις διατάξεις που αφορούν την καταγωγή των εμπορευμάτων που διακινούνται στο πλαίσιο των σχετικών συμφωνιών ελευθέρων συναλλαγών που έχουν συναφθεί μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της συμβάσεως αυτής.

7 Το προσάρτημα Ι της περιφερειακής συμβάσεως αφορά τον ορισμό της εννοίας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» και τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας. Ο τίτλος V του προσαρτήματος αυτού, ο οποίος επιγράφεται «Απόδειξη της καταγωγής», περιλαμβάνει το άρθρο 15, το οποίο φέρει τον τίτλο «Γενικές διατάξεις». Το άρθρο αυτό ορίζει, στην παράγραφο 1, τα εξής:

«Τα προϊόντα, καταγωγής ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη, κατά την εισαγωγή τους σε άλλα συμβαλλόμενα μέρη, υπάγονται στις διατάξεις των συναφών συμφωνιών, εφόσον προσκομισθεί ένα από τα ακόλουθα πιστοποιητικά καταγωγής:

α) πιστοποιητικό κυκλοφορίας εμπορευμάτων EUR.1, υπόδειγμα του οποίου παρατίθεται στο παράρτημα IIIα·

[…]».

8 Στον τίτλο VI του εν λόγω προσαρτήματος, ο οποίος επιγράφεται «Ρυθμίσεις για τη διοικητική συνεργασία», το άρθρο 31, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διοικητική συνεργασία», ορίζει τα εξής:

«1. Οι τελωνειακές αρχές των συμβαλλομένων μερών κοινοποιούν αμοιβαία, μέσω της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τα υποδείγματα των αποτυπωμάτων των σφραγίδων που χρησιμοποιούν οι υπηρεσίες τους για την έκδοση των πιστοποιητικών κυκλοφορίας εμπορευμάτων EUR.1 και EUR-MED καθώς και τις διευθύνσεις των τελωνειακών αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των εν λόγω πιστοποιητικών, των δηλώσεων καταγωγής και των δηλώσεων καταγωγής EUR-MED.

2. Για να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, τα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή, μέσω των αρμοδίων τελωνειακών υπηρεσιών, για τον έλεγχο της γνησιότητας των πιστοποιητικών κυκλοφορίας εμπορευμάτων EUR.1 και EUR-MED, των δηλώσεων καταγωγής και των δηλώσεων καταγωγής EUR-MED, και της ακρίβειας των πληροφοριών που περιέχονται στα έγγραφα αυτά.»

9 Το άρθρο 32 του ίδιου προσαρτήματος, το οποίο περιλαμβάνεται επίσης στον τίτλο VI αυτού, φέρει τον τίτλο «Έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής» και προβλέπει τα εξής:

«1. Ο μεταγενέστερος έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής πραγματοποιείται δειγματοληπτικά ή κάθε φορά που οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής έχουν εύλογες αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα τέτοιων εγγράφων, ως προς το χαρακτήρα

καταγωγής των σχετικών προϊόντων ή την τήρηση των λοιπών προϋποθέσεων της παρούσας σύμβασης.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής επιστρέφουν το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 ή EUR-MED, και το τιμολόγιο, αν έχει υποβληθεί, τη δήλωση καταγωγής ή τη δήλωση καταγωγής EUR-MED ή αντίγραφο των εν λόγω εγγράφων στις τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εξαγωγής, αναφέροντας, όπου κρίνεται σκόπιμο, τους λόγους που δικαιολογούν τον έλεγχο. Προς επίρρωση της αίτησής τους για έλεγχο, αυτές παρέχουν όλα τα έγγραφα και όλες τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρώσει και που υποδεικνύουν ότι οι πληροφορίες που αναγράφονται στο πιστοποιητικό καταγωγής είναι ανακριβείς.

3. Ο έλεγχος διενεργείται από τις τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εξαγωγής. Για τον σκοπό αυτό, οι εν λόγω αρχές έχουν το δικαίωμα να ζητούν την προσκόμιση κάθε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργούν ελέγχους των λογιστικών βιβλίων του εξαγωγέα καθώς και οποιονδήποτε άλλον έλεγχο κρίνουν αναγκαίο.

4. Αν οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής αποφασίσουν να αναστείλουν την προτιμησιακή μεταχείριση για τα συγκεκριμένα προϊόντα, εν αναμονή των αποτελεσμάτων του ελέγχου, επιτρέπουν στον εισαγωγέα να παραλάβει τα προϊόντα, με την επιφύλαξη λήψης κάθε προληπτικού μέτρου που κρίνεται απαραίτητο.

5. Οι τελωνειακές αρχές που ζητούν τη διενέργεια του ελέγχου ενημερώνονται για τα αποτελέσματα του ελέγχου αυτού, το ταχύτερο δυνατό. Τα εν λόγω αποτελέσματα πρέπει να ορίζουν σαφώς αν τα έγγραφα είναι γνήσια και αν τα σχετικά προϊόντα μπορεί πράγματι να θεωρηθούν ως προϊόντα καταγωγής σε ένα συμβαλλόμενο μέρος και ότι πληρούν τους λοιπούς όρους της παρούσας σύμβασης.

6. Εάν, σε περίπτωση εύλογων αμφιβολιών, δεν δοθεί απάντηση εντός δέκα μηνών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος ελέγχου ή εάν η απάντηση δεν περιλαμβάνει επαρκείς πληροφορίες για τη διαπίστωση της γνησιότητας του εν λόγω εγγράφου ή της πραγματικής καταγωγής των προϊόντων, οι αιτούσες τελωνειακές αρχές αρνούνται, εκτός εκτάκτων περιστάσεων, το ευεργέτημα των προτιμήσεων.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

10 Τον Φεβρουάριο του 2022 η C/C, ενεργούσα ως έμμεσος τελωνειακός αντιπρόσωπος της εισαγωγικής εταιρίας Best-Epil Kft, ζήτησε από τη Nemzeti Adó- és Vámhivatal Csongrád-Csanád Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (περιφερειακή διεύθυνση του Csongrád-Csanád της εθνικής φορολογικής και τελωνειακής αρχής, Ουγγαρία, στο εξής: πρωτοβάθμια τελωνειακή αρχή) να θέσει σε ελεύθερη κυκλοφορία νωπά μανταρίνια που εστάλησαν από το Κοσσυφοπέδιο και πιστοποιήθηκαν ως καταγωγής Τουρκίας σύμφωνα με τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας εμπορευμάτων EUR.1 που είχαν εκδοθεί από τις τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου (στο εξής: επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας).

11 Μετά τη θέση αυτή σε ελεύθερη κυκλοφορία, η πρωτοβάθμια τελωνειακή αρχή διέταξε, στις 5 Μαΐου 2023, εκ των υστέρων έλεγχο, κατά τη διάρκεια του οποίου διαπίστωσε ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας δεν ήταν σύμφωνα με τις διατάξεις της περιφερειακής συμβάσεως ούτε με τις διατάξεις της ανακοινώσεως 2021/C 418/12 της Επιτροπής, σχετικά με την εφαρμογή

της περιφερειακής σύμβασης για πανευρωμεσογειακούς προτιμησιακούς κανόνες καταγωγής ή των πρωτοκόλλων για τους κανόνες καταγωγής που προβλέπουν διαγώνια σώρευση μεταξύ των συμβαλλομένων μερών της παρούσας σύμβασης (ΕΕ 2021, C 418, σ. 24) (στο εξής: ανακοίνωση της Επιτροπής), για τον λόγο ότι τα οικεία εμπορεύματα, ως γεωργικά προϊόντα, δεν μπορούσαν να τύχουν προτιμησιακής μεταχειρίσεως στο πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Κοσσυφοπεδίου και της Τουρκίας. Προσέτι, τοιαύτη μεταχείριση δεν μπορούσε να πιστοποιηθεί ούτε από τις τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου.

12 Ως εκ τούτου, η πρωτοβάθμια τελωνειακή αρχή, με απόφαση της 16ης Αυγούστου 2023, καθόρισε σε 2 580 000 ουγγρικά φιορίνια (HUF) (περίπου 6 350 ευρώ) το συνολικό ποσό των δασμών που έπρεπε να εισπραχθούν εκ των υστέρων, με εντολή προς την C/C να καταβάλει το ποσό αυτό.

13 Στις 18 Αυγούστου 2023 η C/C υπέβαλε στην πρωτοβάθμια τελωνειακή αρχή αίτηση διαγραφής των τελωνειακών δασμών βάσει, μεταξύ άλλων, του άρθρου 116, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του τελωνειακού κώδικα. Προς στήριξη της αιτήσεως αυτής, η C/C υποστήριξε ότι επληρούντο οι προϋποθέσεις του άρθρου 119, παράγραφος 3, του τελωνειακού κώδικα, στο μέτρο που, δεδομένου ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας είχαν εκδοθεί από τις τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου βάσει του συστήματος διοικητικής συνεργασίας που καθιέρωσε η περιφερειακή σύμβαση, έπρεπε να γίνει δεκτό ότι το σφάλμα στα πιστοποιητικά αυτά έπρεπε να θεωρηθεί ότι δεν «μπορούσε ευλόγως να γίνει αντιληπτό», κατά την έννοια του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του εν λόγω κώδικα, χωρίς να απαιτείται η διενέργεια περαιτέρω ελέγχων συναφώς.

14 Κατόπιν της απορρίψεως της αιτήσεως της C/C από την πρωτοβάθμια τελωνειακή αρχή, η C/C υπέβαλε διοικητική ένσταση ενώπιον της διευθύνσεως προσφυγών, η οποία επικύρωσε την απόφαση της πρωτοβάθμιας τελωνειακής αρχής.

15 Με την απόφασή της, η διεύθυνση προσφυγών έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας δεν είχαν εκδοθεί βάσει του συστήματος διοικητικής συνεργασίας που καθιερώνει το άρθρο 31 του προσαρτήματος Ι της περιφερειακής συμβάσεως, οπότε η εξαίρεση του άρθρου 119, παράγραφος 3, του τελωνειακού κώδικα δεν είχε εφαρμογή και ότι, ως εκ τούτου, έπρεπε να εξακριβωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 119, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του τελωνειακού κώδικα, αν η C/C θα μπορούσε ευλόγως να αντιληφθεί το σφάλμα των τελωνειακών αρχών του Κοσσυφοπεδίου.

16 Κατά τη διεύθυνση προσφυγών, μολονότι οι τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου υπέπεσαν σε σφάλμα, εντούτοις η C/C μπορούσε ευλόγως να το αντιληφθεί, δεδομένου ότι ασκούσε την επαγγελματική της δραστηριότητα στον τελωνειακό τομέα, διέθετε τις αναγκαίες σχετικές άδειες και τις κατάλληλες γνώσεις και πείρα στον τομέα του εκτελωνισμού. Ως εκ τούτου, όφειλε να αντιληφθεί ότι στα επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας υπήρχε σφάλμα, δεδομένου ότι το σφάλμα αυτό προέκυπτε σαφώς από τα έγγραφα αυτά.

17 Η C/C άσκησε ενώπιον του Veszprémi Törvényszék (πρωτοβάθμιου δικαστηρίου του Veszprém, Ουγγαρία), ήτοι του αιτούντος δικαστηρίου, προσφυγή με αίτημα να ακυρωθεί η απόφαση της διευθύνσεως προσφυγών, καθώς και η απόφαση της πρωτοβάθμιας τελωνειακής αρχής, και να υποχρεωθεί η τελευταία να κινήσει νέα διαδικασία.

18 Η C/C ισχυρίστηκε ότι το άρθρο 119, παράγραφοι 1 και 3, του τελωνειακού κώδικα είχε εφαρμογή στην περίπτωσή της, δεδομένου ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας είχαν εκδοθεί στο πλαίσιο «διοικητικής συνεργασίας», κατά την έννοια του άρθρου 31 του προσαρτήματος Ι της

περιφερειακής συμβάσεως. Στο πλαίσιο τοιαύτης διοικητικής συνεργασίας, οι τελωνειακές αρχές αναλαμβάνουν την υποχρέωση να κοινοποιούν η μία στην άλλη τα αποτυπώματα των σφραγίδων και τις διευθύνσεις επικοινωνίας. Εν προκειμένω, το γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου χρησιμοποίησαν, για την έκδοση των επίμαχων πιστοποιητικών κυκλοφορίας, τα αποτυπώματα των σφραγίδων που είχαν κοινοποιηθεί για την έκδοση πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 επιβεβαιώνει το γεγονός ότι οι εν λόγω τελωνειακές αρχές ενεργούσαν στο πλαίσιο της διοικητικής συνεργασίας του άρθρου 119, παράγραφος 3, του τελωνειακού κώδικα.

19 Προσέτι, η C/C υποστήριξε ότι οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές όφειλαν να κινήσουν τη διαδικασία ελέγχου που προβλέπεται στο άρθρο 32 του προσαρτήματος I της περιφερειακής συμβάσεως και να ζητήσουν από τις τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου να ελέγξουν την ακρίβεια του περιεχομένου των επίμαχων πιστοποιητικών κυκλοφορίας. Η C/C έκρινε ότι μπορούσε νομίμως και καλή τη πίστει να θεωρήσει ότι οι τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου είχαν εκδώσει τα επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας εφαρμόζοντας ορθώς τις διατάξεις της εν λόγω συμβάσεως.

20 Ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η διεύθυνση προσφυγών υποστήριξε ότι, δυνάμει της περιφερειακής συμβάσεως και της ανακοινώσεως της Επιτροπής, οι τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής, ήτοι του Κοσσυφοπεδίου, δεν μπορούσαν νομίμως να πιστοποιήσουν ότι τα εμπορεύματα είχαν ως τόπο προτιμησιακής καταγωγής την Τουρκία. Σύμφωνα με τη διεύθυνση προσφυγών, ο έλεγχος που προβλέπεται στο άρθρο 32 του προσαρτήματος I της περιφερειακής συμβάσεως μπορεί να διενεργηθεί κάθε φορά που οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής έχουν «βάσιμες αμφιβολίες» όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τη γνησιότητα των εγγράφων. Ωστόσο, η εν λόγω διεύθυνση ουδέποτε διατηρούσε απλές αμφιβολίες ως προς τα επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας, δεδομένου ότι ήταν δυνατό να αποδειχθεί με βεβαιότητα ότι τα έγγραφα αυτά ήταν εσφαλμένα και ακατάλληλα να πιστοποιήσουν τον τόπο καταγωγής, οπότε δεν συνέτρεχε λόγος να κινηθεί η διαδικασία ελέγχου των πιστοποιητικών καταγωγής που προβλέπει η διάταξη αυτή. Εξάλλου, το γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου χρησιμοποίησαν αποτυπώματα σφραγίδων που χρησιμοποιήθηκαν για την έκδοση των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 δεν μπορεί να θεωρηθεί ως περίσταση που αποδεικνύει την ύπαρξη «διοικητικής συνεργασίας».

21 Προσέτι, η διεύθυνση προσφυγών επισήμανε ότι, δεδομένου ότι η C/C διέθετε τις κατάλληλες επαγγελματικές γνώσεις και πείρα στον τελωνειακό τομέα, μπορούσε ευλόγως να αντιληφθεί το σφάλμα των επίμαχων πιστοποιητικών κυκλοφορίας. Προσέτι, δυνάμει του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του τελωνειακού κώδικα, το ζήτημα της καλής πίστεως της C/C θα έπρεπε να εξετασθεί χωριστά από το ζήτημα του αν μπορούσε ευλόγως να αντιληφθεί το σφάλμα αυτό, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η C/C ενήργησε καλή τη πίστει δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να μπορούσε ευλόγως να αντιληφθεί το εν λόγω σφάλμα. Τέλος, η διεύθυνση προσφυγών υποστήριξε ότι, κατά το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο β′, του τελωνειακού κώδικα, η κατάθεση τελωνειακής διασαφήσεως καθιστά το πρόσωπο που την πραγματοποιεί υπεύθυνο για τη γνησιότητα, την ακρίβεια και την ισχύ κάθε εγγράφου που συνοδεύει τη διασάφηση.

22 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους της κύριας δίκης ότι τα οικεία εμπορεύματα, ως γεωργικά προϊόντα, δεν μπορούσαν να υπαχθούν στη διαγώνια σώρευση, οπότε τα επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας έπασχαν σφάλμα ως προς το περιεχόμενό τους. Συγκεκριμένα, η πρωτοβάθμια τελωνειακή αρχή έλαβε την απόφασή της χωρίς να κινήσει τη διαδικασία ελέγχου που προβλέπεται στο άρθρο 32 του προσαρτήματος I

της περιφερειακής συμβάσεως και δεν ζήτησε από τις τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου να ελέγξουν τη συμβατότητα του αποδεικτικού καταγωγής. Συγκεκριμένα, η πρωτοβάθμια τελωνειακή αρχή είχε όχι «βάσιμες αμφιβολίες» ως προς τη συμβατότητα των επίμαχων πιστοποιητικών κυκλοφορίας, αλλά τη βεβαιότητα ότι τα πιστοποιητικά αυτά είχαν εκδοθεί κατά παράβαση των διατάξεων της εν λόγω συμβάσεως και ότι οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εξαγωγής δεν μπορούσαν να πιστοποιήσουν την καταγωγή η οποία δικαιολογεί την εφαρμογή προτιμησιακής μεταχειρίσεως.

23 Κατά το αιτούν δικαστήριο, αν οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής, όταν αντιλαμβάνονται σφάλμα στο πιστοποιητικό καταγωγής, οφείλουν οπωσδήποτε και υποχρεωτικώς να κινήσουν τη διαδικασία ελέγχου που προβλέπει το άρθρο 32 του προσαρτήματος Ι της περιφερειακής συμβάσεως και αν από τη διαδικασία αυτή προκύπτει ότι το πιστοποιητικό καταγωγής είναι ανακριβές, τότε πρέπει να θεωρηθεί, σύμφωνα με το άρθρο 119, παράγραφος 3, του τελωνειακού κώδικα, ότι η προσφεύγουσα της κύριας δίκης δεν μπορούσε ευλόγως να αντιληφθεί το σφάλμα αυτό.

24 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι από το άρθρο 119, παράγραφος 3, του τελωνειακού κώδικα δεν προκύπτει σαφώς αν οι τελωνειακές αρχές, όταν αντιλαμβάνονται σφάλμα στο πιστοποιητικό καταγωγής, μπορούν να διαπιστώσουν την ανακρίβεια του εν λόγω αποδεικτικού χωρίς να κινήσουν την εν λόγω διαδικασία ελέγχου.

25 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Veszprémi Törvényszék (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Veszprém) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 119, παράγραφος 3, του [τελωνειακού κώδικα] την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική βάσει της οποίας διαπιστώνεται ότι το πιστοποιητικό καταγωγής είναι ανακριβές χωρίς να κινηθεί η διαδικασία του άρθρου 32 του προσαρτήματος Ι της [περιφερειακής συμβάσεως];»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

26 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 119, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 32 του προσαρτήματος Ι της περιφερειακής συμβάσεως, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία, όταν το πιστοποιητικό κυκλοφορίας εμπορευμάτων το οποίο έχει εκδοθεί από τις αρχές χώρας ή εδάφους εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης περιέχει πρόδηλο νομικό σφάλμα όσον αφορά τη δυνατότητα των εμπορευμάτων αυτών να τύχουν προτιμησιακής μεταχειρίσεως κατ’ εφαρμογήν της συμβάσεως αυτής, οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής μπορούν εγκύρως να διαπιστώσουν το σφάλμα αυτό χωρίς να κινήσουν τη διαδικασία ελέγχου που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 32.

27 Το άρθρο 119, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα προβλέπει ότι, στο πλαίσιο της προτιμησιακής μεταχειρίσεως των εμπορευμάτων βάσει συστήματος διοικητικής συνεργασίας στο οποίο συμμετέχουν οι αρχές χώρας ή εδάφους εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης, η έκδοση ανακριβούς πιστοποιητικού από τις αρχές αυτές συνιστά σφάλμα το οποίο, κατ’ αρχήν, δεν μπορεί ευλόγως να γίνει αντιληπτό, κατά την έννοια του άρθρου 119, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του τελωνειακού κώδικα.

28 Όσον αφορά την περιφερειακή σύμβαση, κατά το άρθρο της 1, παράγραφος 1, η σύμβαση αυτή θεσπίζει τις διατάξεις που αφορούν την καταγωγή των εμπορευμάτων που διακινούνται στο πλαίσιο των σχετικών συμφωνιών ελευθέρων συναλλαγών που έχουν συναφθεί μεταξύ των συμβαλλομένων στη σύμβαση αυτή μερών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται η Ένωση, η Δημοκρατία της Τουρκίας και το Κοσσυφοπέδιο. Το προσάρτημα Ι της εν λόγω συμβάσεως καθορίζει τους γενικούς κανόνες για τον ορισμό της εννοίας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής». Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της ίδιας συμβάσεως προβλέπει, ειδικότερα, ότι μεταξύ των πιστοποιητικών καταγωγής που μπορούν να προσκομισθούν όταν καταγόμενα προϊόντα εισάγονται σε άλλα συμβαλλόμενα μέρη, περιλαμβάνεται το πιστοποιητικό κυκλοφορίας εμπορευμάτων EUR.1.

29 Το άρθρο 32 του προσαρτήματος Ι της περιφερειακής συμβάσεως, με τίτλο «Έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής», περιλαμβάνεται στον τίτλο VI αυτής ο οποίος επιγράφεται «Ρυθμίσεις για τη διοικητική συνεργασία». Το εν λόγω άρθρο 32 προβλέπει, στην παράγραφο 1, ότι «[ο] μεταγενέστερος έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής πραγματοποιείται δειγματοληπτικά ή κάθε φορά που οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής έχουν εύλογες αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα τέτοιων εγγράφων, ως προς το χαρακτήρα καταγωγής των σχετικών προϊόντων ή την τήρηση των λοιπών προϋποθέσεων της παρούσας σύμβασης».

30 Όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τις παραγράφους 2, 3 και 5 του εν λόγω άρθρου 32, ο μεταγενέστερος έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής, ο οποίος δικαιολογείται από βάσιμες αμφιβολίες που έχουν οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής ως προς τη γνησιότητα των εγγράφων αυτών, ως προς τον χαρακτήρα καταγωγής των οικείων προϊόντων ή ως προς την τήρηση των λοιπών προϋποθέσεων που προβλέπει η περιφερειακή σύμβαση, προϋποθέτει τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των εν λόγω τελωνειακών αρχών και εκείνων του συμβαλλόμενου μέρους εξαγωγής, κατά την έννοια του άρθρου 31 του προσαρτήματος Ι της περιφερειακής συμβάσεως, θεωρούμενου στο σύνολό του.

31 Η δε απλή έκδοση πιστοποιητικού κυκλοφορίας εμπορευμάτων κατ' εφαρμογήν της περιφερειακής συμβάσεως δεν συνεπάγεται, αυτή καθεαυτήν, διοικητική συνεργασία κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, θεωρούμενης στο σύνολό της.

32 Προσέτι, όπως υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, η Ουγγρική Κυβέρνηση και η Επιτροπή με τις γραπτές παρατηρήσεις τους, από το άρθρο 32 του προσαρτήματος Ι της περιφερειακής συμβάσεως δεν προκύπτει ότι οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής υποχρεούνται να κινούν συστηματικά διαδικασία ελέγχου του πιστοποιητικού καταγωγής όταν διαπιστώνουν την ύπαρξη σφάλματος σχετικά με τη δυνατότητα των εμπορευμάτων αυτών να τύχουν προτιμησιακής μεταχειρίσεως κατ' εφαρμογήν της ανωτέρω συμβάσεως.

33 Επομένως, δεν υφίσταται υποχρέωση κινήσεως τέτοιας διαδικασίας όταν οι εν λόγω τελωνειακές αρχές είναι σε θέση να διαπιστώσουν εκ προοιμίου, χωρίς να απαιτείται καμία έρευνα, ότι το πιστοποιητικό καταγωγής είναι ανακριβές. Τούτο θα συνέβαινε, ιδίως, αν αποδεικνυόταν ότι το πιστοποιητικό κυκλοφορίας των εμπορευμάτων που εξέδωσαν οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εξαγωγής περιέχει πρόδηλο νομικό σφάλμα ως προς τη δυνατότητα των εμπορευμάτων αυτών να τύχουν προτιμησιακής μεταχειρίσεως κατ' εφαρμογήν της περιφερειακής συμβάσεως.

34 Εξάλλου, κατά τη σημείωση με τίτλο «Άρθρο 33 – Απόρριψη του προτιμησιακού καθεστώτος χωρίς επαλήθευση» της ανακοινώσεως 2007/C 83/01 της Επιτροπής, σχετικά με τις επεξηγηματικές σημειώσεις σχετικά με τα πανευρωμεσογειακά πρωτόκολλα για τους κανόνες καταγωγής (ΕΕ 2007, C 83, σ. 1), το πιστοποιητικό καταγωγής δεν μπορεί να γίνει «αποδεκτό» ιδίως όταν τα εμπορεύματα στα οποία αναφέρεται το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 ή EUR-MED, δεν πληρούν τους όρους για το προτιμησιακό καθεστώς. Επομένως, εν τοιαύτη περιπτώσει, το πιστοποιητικό καταγωγής δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό, χωρίς να είναι αναγκαία η προσφυγή στις τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εξαγωγής

35 Εν προκειμένω, το αιτούν δικαστήριο υπογράμμισε ότι οι διάδικοι της κύριας δίκης δεν αμφισβητούν ότι, δυνάμει των ισχυόντων κανόνων, η διαγώνια σώρευση δεν είχε εφαρμογή στα επίμαχα στην κύρια δίκη εμπορεύματα, ήτοι στα νωπά μανταρίνια καταγωγής Τουρκίας που εστάλησαν από το Κοσσυφοπέδιο προς την Ουγγαρία, με αποτέλεσμα τα επίμαχα πιστοποιητικά κυκλοφορίας, τα οποία εκδόθηκαν από τις τελωνειακές αρχές του Κοσσυφοπεδίου, να είναι εσφαλμένα.

36 Όσον αφορά τις συνέπειες τυχόν σφάλματος των αρμοδίων τελωνειακών αρχών, το άρθρο 119, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα προβλέπει ότι, όταν, λόγω του σφάλματος αυτού, το ποσό που αντιστοιχεί στην αρχικώς κοινοποιηθείσα τελωνειακή οφειλή ήταν μικρότερο από το απαιτητό, τότε επιστρέφεται ή διαγράφεται το ποσό εισαγωγικού ή εξαγωγικού δασμού, εφόσον ο οφειλέτης δεν μπορούσε ευλόγως να αντιληφθεί το σφάλμα αυτό και εφόσον ενήργησε με καλή πίστη. Δυνάμει του άρθρου 119, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κώδικα αυτού, θεωρείται ότι συνιστά σφάλμα το οποίο δεν θα μπορούσε ευλόγως να έχει γίνει αντιληπτό κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, η χορήγηση λανθασμένου πιστοποιητικού από τις αρχές χώρας ή εδάφους που δεν αποτελεί τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης, όταν η προτιμησιακή μεταχείριση των εμπορευμάτων παρέχεται βάσει συστήματος διοικητικής συνεργασίας στο οποίο συμμετέχουν οι εν λόγω αρχές.

37 Όπως παρατήρησε η Επιτροπή, σκοπός των ανωτέρων διατάξεων είναι η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του οφειλέτη και ο καθορισμός των προϋποθέσεων υπό τις οποίες τα σφάλματα που διέπραξαν οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές δημιουργούν σε αυτόν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη.

38 Αντιθέτως, οι εν λόγω διατάξεις και, ειδικότερα, το άρθρο 119, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα δεν έχουν ως αντικείμενο τον καθορισμό των προϋποθέσεων υπό τις οποίες πρέπει να εφαρμόζεται η διοικητική συνεργασία μεταξύ των οικείων τελωνειακών αρχών. Στην πραγματικότητα, η διάταξη αυτή απλώς χαρακτηρίζει ως μη δυνάμενο ευλόγως να έχει γίνει αντιληπτό το σφάλμα σε πιστοποιητικό κυκλοφορίας εμπορευμάτων χορηγηθέν από τις αρχές χώρας ή εδάφους που δεν αποτελεί τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης, όταν η προτιμησιακή μεταχείριση των εμπορευμάτων παρέχεται βάσει συστήματος διοικητικής συνεργασίας στο οποίο συμμετέχουν οι εν λόγω αρχές.

39 Επομένως, η ως άνω διάταξη δεν μπορεί, αυτή καθεαυτήν, να εμποδίσει τις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής να διαπιστώσουν ότι το πιστοποιητικό κυκλοφορίας που χρησιμοποιείται ως αποδεικτικό της καταγωγής εμπορεύματος περιέχει πρόδηλο νομικό σφάλμα όσον αφορά τη δυνατότητα του εμπορεύματος αυτού να τύχει προτιμησιακής μεταχειρίσεως κατ' εφαρμογήν της περιφερειακής συμβάσεως, χωρίς ωστόσο να κινήσουν τη διαδικασία διοικητικής συνεργασίας που προβλέπει το άρθρο 32 του προσαρτήματος I της συμβάσεως αυτής.

40 Εν πάση περιπτώσει, επισημαίνεται ότι όταν ένα πιστοποιητικό κυκλοφορίας εμπορευμάτων, το οποίο χορηγείται από τις αρχές χώρας ή εδάφους που δεν αποτελεί τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης σε σχέση με την προτιμησιακή μεταχείριση των εμπορευμάτων, εκτός συστήματος διοικητικής συνεργασίας, αποδεικνύεται εσφαλμένο, τότε δεν έχει εφαρμογή το νομικό τεκμήριο που καθιερώνει το άρθρο 119, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα, κατά το οποίο η χορήγηση ενός τέτοιου πιστοποιητικού θεωρείται ότι συνιστά σφάλμα το οποίο δεν θα μπορούσε ευλόγως να έχει γίνει αντιληπτό από τον οφειλέτη, οπότε, στην περίπτωση αυτή, πρέπει να εξακριβώνεται αν, στην πράξη, ο οφειλέτης θα μπορούσε ή όχι ευλόγως να αντιληφθεί το σφάλμα αυτό, όπως προβλέπει το άρθρο 119, παράγραφος 1, του κώδικα αυτού.

41 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο υποβληθέν ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι το άρθρο 119, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 32 του προσαρτήματος Ι της περιφερειακής συμβάσεως, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία, όταν το πιστοποιητικό κυκλοφορίας εμπορευμάτων το οποίο έχει χορηγηθεί από τις αρχές χώρας ή εδάφους που δεν αποτελεί τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης περιέχει πρόδηλο νομικό σφάλμα όσον αφορά τη δυνατότητα των εμπορευμάτων αυτών να τύχουν προτιμησιακής μεταχειρίσεως κατ' εφαρμογήν της ανωτέρω συμβάσεως, οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής μπορούν νομίμως να διαπιστώσουν το σφάλμα αυτό χωρίς να κινήσουν τη διαδικασία ελέγχου που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 32.

Επί των δικαστικών εξόδων

42 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 119, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με το άρθρο 32 του προσαρτήματος Ι της περιφερειακής συμβάσεως για πανευρωμεσογειακούς προτιμησιακούς κανόνες καταγωγής, η οποία εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση 2013/94/ΕΕ του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2012,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται σε εθνική πρακτική κατά την οποία, όταν το πιστοποιητικό κυκλοφορίας εμπορευμάτων το οποίο έχει χορηγηθεί από τις αρχές χώρας ή εδάφους που δεν αποτελεί τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιέχει πρόδηλο νομικό σφάλμα όσον αφορά τη δυνατότητα των εμπορευμάτων αυτών να τύχουν προτιμησιακής μεταχειρίσεως κατ' εφαρμογήν της ανωτέρω συμβάσεως, οι τελωνειακές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής μπορούν νομίμως να διαπιστώσουν το σφάλμα αυτό χωρίς να κινήσουν τη διαδικασία ελέγχου που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 32.

(υπογραφές)